

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes 0'25 Ptas.
Estranié un any 6'00 " .
Número corrent 5 cents .
No retornam ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola.-Borne

Directò: ES MASCLE ROS

SETMANARI

BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

TEATRO D'INCA

Dijous 3 Octubre

Sa gran parodia d'es MASCLE ROS

TENORIO MALLORQUÍ

o hazafias d'en Vergueta y en Maga-Cantons

Preus econòmichs.—Detalls per programes.

NOTA: A C'an Llorens Beltrán (Barbo) aquell barbè tant renomé de sa Plas-sa, Corresponsal de FOCH Y FUM, sa vénen entrades y localidades per dita funció. iii; Corréu que no hey seréu a temps!!!

Figuras de mi proceso

«Es Mascle Ros»

Prólogo

Hay pintores que se pintan ellos mismos, hay fotógrafos que ellos mismos se retratan, hay artistas que ellos mismos se anuncian y propagan, hay abogados que ellos mismos escriben las reseñas de sus informes para la prensa, y porque no ha de haber frescos escritores que ellos mismos se biograffen? Si los demás, solos se pintan, solos se retratan, solos se anuncian, solos se propagan y solos se reseñan, también para eso, yo me pinto solo, por mas que la censura cafetinera o bufetinera, (1) me considere el coloso de la frescura. Adelante pues; yo solo me lo guiso y solo me lo como, yo me entiendo y bailo solo, yo soy yo, y quien se atreva a negármelo, puede tomar pasaje de ida sin vuelta, hacia la Eternidad.... Amén.

Acto Único, escena única y cosa única

Es Mascle Ros; muchacho de 27 años que «nació muy chiquitito como todo el mundo nace.» (2) colmo de la tranquilidad, ex-zapatero, ex-fundidor, ex-panadero, ex-músico de catafalco, ex-cantador de la «Capilla de Santa Cecilia», ex-auxiliar de enseñanza, ex-puputero, (3) ex-galletero, (4) actual foquifumero por ser Director, Administrador y Propietario del muy popular y foquifumófilo semanario FOCH Y FUM, pesadilla de D. Gerónimo Massanet, de D. Joaquín Pascual y C.º, vecino del multimillonario D. Juan March y Ordinas (a) Verga vi-lano natural de la Villa de Santa Margarita, autor dramático, cómico, humorístico, poeta kilométrico, soltero, (a Dios gracias) viajante que ha cruzado el Atlántico dos veces sin marearse, visitante de la Ciudad Condal a pie, sin dinero y sin paraguas, turista en Argel con un capital de diez reales y al sentir sus reales en la Ar-gelia, no pocas fueron las moritas que quisieron escamoteárselas, futuro concejal del gallinero Consistorial de la M. N. I. L. Ciudad de Palma, y para final de honoríficos, actualmente procesado por el modelo de bondad y Dios de la Inocencia, D. Juan March «Verga» que gracias a él, tendrá el alto orgullo de hacer rumbo hacia el Continente, para conseguir una distancia de 100 kilómetros lejos de la Illa de la Calma, permaneciendo desterrado la friolera de

3 años, 6 meses y 21 días.

Es Mascle Ros, fué un D. Nadie, hoy es un D. Mucho (o D. Macho que casi es lo mismo) pues su popularidad es tan grande, tan general, tan única, que hasta el pulcro envidioso D. Gerónimo Massanet, se avergüenza de ella. Y tiempo atrás no se sonrojaba por nada! ¡Como cambian las cosas Sr. Manitas!

(1) (Me refiero a los bufetes, no a lo bufo.)

(2) (Según el «Duo de la Africana» de Echegaray.)

(3) (Cuando escribía en el semanario «Puput.»)

(4) (Cuando colaboraba en «Es Gallet.»)

Es Mascle Ros no es de los que con orgullo digan: «Jo puch aná ben cara alia per tot, sense tení pò de que ma signin amb so dit» y no lo dice, porque al ir por la calle, permanentemente se ve acometido por indicios que le señalan al mismo tiempo que otros tantos labios murmurian: «Aquest és Es Mascle Ros.»

Mas pasó Jesucristo! Su hoja de propaganda, fué D. Juan March, el protector del semanario FOCH Y FUM, Don Juan March fué, pues gracias a él y a los suyos, ha logrado conseguir una fabulosa tirada de ejemplares, que permiten a su Director vivir a pierna suelta, sin preocuparse en lo mas mínimo de la carestia de las subsistencias.

Vedle por doquier admirado, bien llegado y agasajado, Es Mascle Ros no tieie enemigos, pues que estos son sus protectores, ya que fuerza es decirlo; que sería de Es Mascle Ros si D. Juan March no le hubiera procesado? Ignorado de todo el mundo y leido por unos pocos, mientras que hoy es todo lo contrario, hay que confesar, que Es Mascle Ros, es conocido de todos y leido por muchos.

Confiado en el destino, sonríe ante el peligro, escudado en la razón, combate las asquerosidades llevadas a cabo por desentrañados seres mortales que ni siquiera derecho a la vida tienen, da la cara y no se esconde, maneja la pluma con acierto tal, que cual bisturi de cirujana se introduce en la carcomida martingala del negocio ilegal que amenaza en gangrenar la existencia del humilde, por medio de la infecção acaparalística. Defiende al débil como a él mismo, rechazando cuanto subsidio le ofrezca el fuerte que con su oro aplastar quiere el templo de la Razón; obra a impulsos de su conciencia; si ella le dicta combatir, combate; si defender, defiende y no tiembla ante un Tribunal que dice ya a juzgarle, porque tranquilo y persuadido está, que, por mas que el Tribunal le condena, hay la recta conciencia del Pueblo, que piensa y absuelve libremente al procesado y porque no sacrificarse, si este pequeño sacrificio ha de ser en el mañana, un rayo de luz que ilumine las obscuras conciencias dormidas que ni piensan ni ven mas allá del presente?

Claro que no es Es Mascle Ros el mortal venido al Mundo para redimir a los oprimidos y confundir a los opresores, pero, alguien debe empezar para que la evolución de comienzo, y cuando Mallorca se vea dotada de un puñado de muchachos que aunque jóvenes den la cara, habrá llegado la hora de exigir justicia, porque nos habremos libertado del Rey Metal, del odioso cacique, del ambicioso acaparador, del inhumano hipócrita, de D. Dinero.

JORGE MARTÍ ROSELLÓ.

Na Foradi y en Lletuga

Na Lletrudis Foradi, sortida de la Seu, de veure sa Consagració d'el Bisbe de Tiene-rrife (segons diu ella) y a n'es portal sa troba en Baltasa Lletuga (es seu novio) que mes inflat que un xot (inflat por supuesto; su puesto es per un garró) el cual li envest, pegantli tirada a n'es limosnero.

¡Dásaxó que es meu! ¡Tu sebrás porque has anada a la Seu sense es meu permis!

Ves homo. (Contesta na Foradi.)

¡Y sa guya de sa manta!

Vatlatequi, no t'enfadis.

¡Y ses pintas que et vatj regalá per Santa Lletrudis!

Ma caurá sa coua Tasá.

¡Venga ses pintas si no vols rébre!

Aquí les tens; no cridis que tota sa gent va utsurada.

¡Dásssa ses trobigueres que et vatj comprá p'el Ram!

Aném a canostra y....

—Entra dins una entrada.

—¿Que no veus que duré ses calses brágas?

—Son meues y també les tuy; y ses sabates, y es corsé que et vatj comprá a sa Costa d'en Brossa....

—Mirau quina vergoña!

—Totduna! Totduna o sinós!

—Aném a canostra homo de Deu.

—Brrrrrrr... d'el dimoni. Treutó totduna, o amb un cop de puñy t'esfloré sa tapa bona d'es cervell.

—¡Hey locot! ¿Que m'hen he d'aná despuyada?

—¡Lletrudis!

—¡Baltasá!

Venga tot lo meu aviat.

(Una yahinada competintse de sa situació de s'atllota, le fe puja, allà dalt sa despuyá, es posa altre róba y tirá sa seu p'és balcó, sa que en Baltasá recuhí ben depressa.)

—¡Falta una cosa!

—¿Que ta falta pagaña?

—¡Jo pagaña! Si no devalles y hem tornes sa besada que et vatj dona ahí....

—Estám cabals mocós.

—¡Lengaruda!

—Ves estantis.

—M'hen vatj, però ten amb conta, que pagarás cás, molt cás aquests insultos, preparét per fé un viatje llarg, es Cementeri será es teu punt de parada.

—¡Miau!

—Pocavergoñota....

Tot so no dugué a empeñá aquest verdarol tant curro.

Després s'hen va aná a jugá y es capital va deixá a sa tauleta d'es burro.

De rabi, sa torca es morros amb sa papeleta d'empénio, y sense posarli sello, la tirá dins es buzón d'es Paris Alegre d'es café.

¡Axó son homos valents! ¡Bravo!

CAP VERJO

«La Cartuja» Loza y cristal

L —Francinal! — ¡Voy! ¿Qui hem [demana?

O —¿Que es lo que are t'ha caigut?

Z —Res señora. —Heu has romput?

A —Es aquella palangana.

Z —¿Que dius? —Sa de porcelana que a «La Cartuja» comprarem y barato la pagárem?

A —Però no s'ha fet a trossos.

M'has fet croixí es moll d'ets [óssos

A —Veu com sa compra acertárem?

D'Inca

Sessió 19 Setembre 1918.

S'acta anterior, es aprovada y firmada, per 13 assistents concejals y escoltada per numerosos públics. Nostro Alcalde dona conta de cert telegrama rebud, fent referència a s'embarcament de PORKS GRASSOS; intervenan lo Señors Cortés y Morey y sa pren acordó unànime.

Luego tractan d'es resibiment que pensa fer sa comisió de festas, a s'Ilustrísim Bisbe de Tenerife nostre país, gloria Inquera y també sa pren idéntich acordó.

Ve s'asunto Colexit, acordant adquirirlo per accions, antes de consentir venga el seu derribó a cuyo fi sa feran gestions.

A continuació, surt a relluhí es tant cacaread alquill per local PES DE BESO quedant acordat es pago y a propòsits d'es mateix, estant en ple dins sa discussió el S.º Amengual entre altres coses mos fa recordá cuant sa célebre aprovació de contes que importaven moltes mils de pesetas, cuya aprovació impugnava y el S.º Gelabert la votá. D'es pagano públich surt aclamació general y veus de ¡BRAVO! ¡MUY BIEN!

Anunci a n'es «FOCH Y FUM»

(Per setmanes y amb variació)

Plana entera (prosa o vers). 100 Ptas.

id. mitja. 60 "

id. cuarta part. 35 "

Versos de 10 retxes (decima). 2 "

id. 5 id. (quintilla). 1 "

Amb prosa cinc centims per paraula.

(Tirada: 3500 exemplars)

¿Qui de vostros no recorda sa marejadá?

¿No podria darsé es cas que de s'asunto de marras los valgues a varios votants de (que tots coneixem) es figurá en el encasillado per Concejals?

Segurísim estich que si tal votació pendent estás, encara a varios los veuriem ES LLEUTO.

Aquests son es prosediments que emplean serra classe de Señors, avuy per demostra viu interès amb s'Administració Municipal, regatetjan 50 pesetes y ell com tots sabém (o s'altre dia de pajés) votaven aprovacions de contas per molts mils de pesetas y molts sabém com, perça y de quina manera.

BARBO.

Escoltau y oiréu

Molt milló que a «Can Llofriu» y mes bó que es d'es «Debray»

Café com no n'heu vist mai a «Can Garrovi» hey teniu y si espicis perseguí

cuant vulgueu bon menjá fé, prest les trobaréu també si les comprau cada dia bones y amb economía, Ahoni? A «Ca. s'Arrossé.»

Festes de Buñola

Disapte y diumenye pasats tenguere festa. Es primé dia resultá un bon Sant Mateu, pero poch animat. Es diumenye, que vengué Es Mascle Ros, resultá animadísim. Verem moltes famelless màcas. Verem en Jaume Llorg y en Michel Arnau que encara duen es grippe aferrat. Ses correigudes pareixen una brega de moixos tants d'esclats, aferrades y cops de puñy hey haqué; en FELIP que va esé es correjó mes valent ja que corregué molts de pichs y sempre fé p' a n'ets altres que li fugiren de devant. Música a sanaiadas. Es baller, bo, pero no tant com si fos DE AGARRAO; pues (segons es Mascle Ros) uns boleros, per ben ballats que sigan, pareixen que fan vi en sos peus, en Capó, balla mes que una baldufa y en Tomeu demostra que amb sa jota encara hey és.

Verem riure en Pancho y en Bielico y com que es demati ja reien mos cregueren si havien rigut tot lo dia. Ets obrés de pinol vermey, y ses cañes ben enjoyades. En Meu Coix va aferrá un abercoch d'aquests de pinol agre, pero va promete no beure pus... aigo. A n'es Mascle Ros li ferem perde un truch y pagá es palo.

Y.... en tornari heu veurem.

Mec, Bordoy y C.º

Nota Masclerrossera: Vait perdre es truch, perque ma ferem embuis, y adamés que tenía cuatro contraris, (feiem un truch de vuit) y axó que a sataula hey havia l'amo, un fiy de l'amo (que es sa nina fumadora d'òros) en Colom que cada instant sa treya sa lleny de bastos, en Panzeta que sense escrupol mos mostrava sa fló, y qüien resisté tanto martirio?

—¡Calla....! ¡Ja se qui es....! —No perdis temps ves e n'es pou Bo y vine per amunt, y enteret de ses que no fan es gust de sa mala. —¡Ah! me descuidave, escolta; y ses casades que també hey entrat. —No, homo, no, ses fedrins domes pero no han deixis cap, maledictament estigüe per casá si es fedrina apunta.

Nota: Si la setmana qui ve no hem eclarit qui es, a lo menos sabréis ses qui no creuen sa mala y si mos conve li amollerem. ¡A remil goates! ¿Voleu xerrat? ¡ido xarrarém!

¿Voleu alliberarvós d'es gripe?

Gambinus, Cervecería
de beguda molt segura
que aumenta de cada dia
y es qui hey va cóbra alegría
pues allá es gripe sa cura.

De Pollensa

Na Ferraguda y Madó Tacona, son dues pajellides inseparables. Es conseis de Madó Tacona l'han duita a desfilá per ses arpes de l'amo de sa Punta, s'Arjentí presumit, s'Ordonansa, etc. etc.

No seria mal que a n'aquesta fulana li fessent prendre una carillita.... porque aprenegués de lletra grossa ja que de lletra menuda hen sap mes que no han necesita.

De Seuva

Tenim per aquí un *sauvetji* o *sauvatje*, que perque sa seuva dona ja ha tornada un poc veja, m'ha armada una *Capitana* que lo mateix li aguanta sa somera cuant l'ha de ferrá, que li para es sach cuant ell l'ha d'ompli.

Seria necessari que en Jaume sa cuidás un poc mes de dona bon trato a sa seuva pobre dona, y sa Capitana que es posas sa camia ella totasola ja que es molt pobre per necesitat criats casats que la vestescan.

Conversa de Santa Margalida

—¿Qui es aquall pinxo o poy entrat amb costura que va sense capell?

—L'amo d'es Teatro Nou; es fusté. —Y que no saps lo que fe a n'es fiy de na María Felipa? El tengué una temporada a fe feina y l'ha passat amb embuis y cuentos.

—Però ha fet una casa nova, embuyant y fent titeres.

—Lo mateix va fe a n'en Pep, (a. p. d.) amb so cine a igual que a n'es demés socios y creu que no es un homo d'es mes vius, porque es governat per sa dona.

Un qui escotta:

¿Heu de masté serrá res?

Juan Oliver y Ordines
un nou negoci ha emprès.
Si heu de masté serrá rés,
garrovés, sòcas, ausines
oliveres, posts, sibines,
y hasta algú rebassot brau
amb el qual fort form suau,
si el voleu serrá l'iquero,
es carre d'es Matadero
devant per devant «Can Blau.»

D. Toni Moner Gira!

Amb atent B. L. M. mos ofereix es seu Consulteri per eufermedads de *Garganta, Nariz y Oido*, domiciliat a n'es carré de San Felio 14 entresuelo, lo que feim extens a n'es nostros lectors per si necesiten de sa seuva ciencia.

Li desitjam acert y progrés.

De sa plassa de Sta. Eulari

Seria de primera necesidad tayá es béc a un canari famella que tenim per aquí, la qual canta d'es demàtis fins es vespre per mes que está avisada que te malalt aprop.

Si no calla, li heurém de posá una mordaza.

Buñolerinetjant

Tenim per aquí un jove picapadré, barbé, bailari, corrado, mariné per posá s'embut dins sa seba, xarrado, molt trempat per anà a tocá a sa porta de qualca dona casada, resultant ese maestro de todo y oficial de nada.

Aquest pollo desxonxit,
si no fa cas de s'avís
li ferem un altre escrit
o sinó un bon vencis.

Cabo Buñol.

Película Pontdineruera (5.ª part.)

Va per na *Corroït* la cual prefereix para ella, que no que pàri s'homo. Diu aquesta cuya-rot, que es seu homo es mes honrat que jo; també heu diuen sa cuñada *Paperot*, y sa naboda *Llexivet*, tres personnes distintas y un sol embuy vertadat. Diu na *Corroït* sa cuñada, (es frares la coneixen,) que jo som bord, que en *Lluch* (treivós es capell) es mes honrat que jo (*Miau!*) ¡Ah Cuyarot! Es meu homo, lo que es especialista amb so fe embuis y tu, sa cuñada y compaña, son una cuadriña de robiols desfrescats, y per conversarté pequé una uyada y veurás que

abans anaves vestida de pajesa amb roba teua, y are vas de ciutadana vestida de despuyes.

—Vaje una familia mes mala d'empendrei!

NOTA: La setmana qui vé, daré noticis d'es Diluvi porqueretjat que hey hagué a cameua y averiguare si es una venjansa Lluquera.

Xim.

«El Perú» Juan Sansó

Fonda com sa d'el «PERÚ»
a Palma no han trobareu
ja que allá be menjeréu
un menjá fresch y segú
pues que de sa Plassa dú
lo milló de lo milló
y es també sens discussió
sa que amb mes economía
serveix es platets d'el dia
aumentats amb racció.

Teatro Victoria

A pesá de sa mala nit que feya y d'es fanch que hey havia, dilluns passat constituió un gran èxit sa representació d'es «Tenorio Mallorqui o hazañas d'en Vergueta y en Maga-Cantón.»

Els actos sa lluhiren, es públich ya esé decent, s'autó va esé aclamat y sa taquilla doná mes bon resultat que no mos figuravem.

A Inca fent contratas

Dimars a vespre arribaren a sa Ciudad d'el Bisbal nou, D. Pep Fuster y Es Masclé Ros, els quals contrataren es teatro per dijous dia 5 d'Octubre, ahont sa representarà s'impordan parodia de D. Juan Tenorio titulada: «Tenorio Mallorqui o hazañas d'en Vergueta y en Maga-Cantón.» composta de 7 actes amb vers cómich, inspirat per sa ploma mestre d'es tant popuá humoristich ES MASCLÉ ROS.

Segons sa diu, que prometé a varios Inquerors, que amb honor a ell, pendrà part a s'obra, encarregants d'es papé de GASPARO.

Celebrariem que axí fos, sols per veure, autó, actó y escritó amb escena tot d'una vegada.

Sa topà aquí amb un ser mortal que sa despedia d'ets amics amb un banquete; estava consentit a passá a sa nova vida,.... sa despedeix d'el Mon.... fadri.... sa cás.... bon profit li fassa.... Amén.

E. P. D.

D'Espirals

—Cuant sentim havé de sorti d'es camí que sa moral y educación mos indica! pero es precis, ja que no contestam a una persona de mes o menos cultura y dignidad, sinó a un fiy de mare.... que valguentsé de quatre desbarats, mentides y groseries intenta desvirtuá s'hona afamada d'es lloros, sols per poré dí despues que no es totsol que no te honra, cultura ni educació; pero amb vá heu intentes *Manegueta*, es per damés que hen frases agafades de s'Histori Sagrada y paraules groseres infundades vulgues descreditar-mos.

Dius que mos anomanerás, dirás lo qu'hem fet y lo que feim, t'ho agrahiré, mos dius caciques, etc. t'ho pasám per ignoranci ja que mes mal estás tu que no saps que dius ni que vols di lo que fas escriure contra noltrós a n'aquest desgraciat poca vergoña que sense coneixermós te sa desfechats d'insultarmós. Desistim de volé sosteni en tú cap classe de discussió per escrit, primera: per no volermós mesclá en jent baixa y deshonrada, inculta, poca vergoña, imbecil, crafre y covarda y segona per evità que en recompensa a n'ets insultos ignominiosos que mos has dat háguen de fe en tú lo que amb so teu protectó.

Traido y covart ets *Manegueta* xarradó, poca cosa y despreciat.

Sols conversas per escrit o d'amagat Pero dins poch temps ta llevarán sa caretá. (1)

Es Lloros.

«Margalida»

Es una novetleta inspirada p'es jove escritor D. Jusep Calatayud Jofre, la qual está adornada de pensaments que es transformen amb raigs de progresiu sol literari, que amb lo futur mos servirán per iluminá ses nostres pobres y vagas conciencies dormides.

Abrahim es regaleyt y desitjam á s'autó, que no sia sa derrera, ja que amb totes ses coses sols es dificil es comensá, però amb teni s'envestida, es manantial de s'inteligencia sa desborda, y es fa inagotable.

Es milló CINE de Palma

«La Protectora» projecta amb so cine sens rival, amb mes bon gust y concepta ses películes d'affecta y d'ètsit mes colosal.

(1) (Escuela de vers Rubén Darío.)

¡Ojo! ¡Ojo! ¡Ojo! Colón 68

—Ja ve s'hivern, futj s'estiu!

—Tots! Tant masclés com famellas,

correu a «Can Estarella».

ja que Es Masclé Ros vos diu que si pochs dobbés teniu, aprofiteu s'ocasió y no vulgueu perdrelo pues que garantias dóna; si voleu feina de lona, are heyá liquidació.

Ses mil y una donas t'es carré de Sant Miquel

(Acabament)

(N'Engracia y sa Comedianta.)

C.—Vaje un brou que heurém dat!

E.—Axó heurá estat milló que canviá cagafarro amb platino.

C.—Y d'es Zuiz que hen feim?

E.—Avisa sa funeralia y que l'enterín de balde com a n'es cans.

Apoteosis final

ES LLORO AMERICÀ

«Es un que diuen que du ses sebates foreades de tant de trapitja terra americana (o guardapits) y es cul te pelat (d'es calsons éch) de tant de rossegarló per ses rocas.»

TOFOL

«Un homo (masclé? no heu sabé) que fa molt de pes y que te un canari. (Que el guardi.)»

MEJIA

«Un masculino falagué mes bo de manetja que un piano de manubrio.»

PIXEDIS

«Hembra femenina de 175 kilos, especialista amb sa curació d'es mal de ventra. Consisteix sa recepta, amb so pegarvós quatre bots demunt sa panxa.»

ENGRACIA

«Pretén d'esé señora però ses moltes tâcas d'oli que du, delaten que si no menja pa'mb oli, pega panxades de pan con aceite.»

COMEDIANA

«Especialista amb so compondre y desfē matrimonis, dorm amb sos uis acluchs, y amb un'altra cosa badada.»

999 hombres.

Soledad 19--Palma

Compr ses botellas usades a un preu d'el tot elevat. Vench botellas no empleades ben noves y reforçades a un preu d'el tot moderat.

Agrahiment

Ben merescut el te es Corresponsal de «El Diluvio» de Barcelona nostre amich Teófilo A. Palmer, per sa extensa y acertada reseña que fe lo mateix de sa vista d'es procés «Verga-Masclé Ros,» que d'es banquete, que de sa funció d'es «Tenorio Mallorqui» a n'es Teatro Balear.

Ja heu veu sa prensa local! Fora de Mallorca, fan justicia, comentan y alaban ets actes que voltors considerau *peix minutí*.

Abrahim es comportament y s'interés demostrat p'es Corresponsal de «El Diluvio.»

«El Látigo»

Dijous de la setmana passada, va neixe aquest valent setmanari, el qual va essé batiat amb aquest nom, que per molt que el serquéu, no el trobaréu a cap calendari y axó es degut a que no volen fer festa may, per no havé de convida es companeros de prensa *gorrer*, que lo mateix dedican una plana entera a sa consagració d'un Bisba, que negan quatre retxes per publicar sa celebració d'un matrimoni civil.

Li desitjam llarga vida, perque sien perdurable es *latigazos* que sa mereixen es diaris venuts a n'es caciquisme, y a n'es setmanaris que rendixen cult y están subvencionats por Don Juan, com es are.... ¿que deis? «El Obrero Balear? «La Vanguardia Balear? ¡Ca! Aquest setmanarietx que el dirigeix un escritó mes inmoral que una famella entrant a n'es baño, el qual sa titula FOCH Y FUM.

Parla es Masclé Moreno

S'altre setmana ma vati enterá que un malalt de l'Hospital sa queixa d'es renou que fan es vahinats d'es carré de la Concepció. —Y aquest malalt no s'ha enterat de s'escandol que fan es malalts y lo que incomoden a n'es vahinats?

Tant hey ha d'aquí a allá, com d'allá a aquí y si es malalts sa queixen d'ets escandols d'es vahinats, també es vahinats protesten d'ets escandols d'es malalts ja que alló mes que un Hospital, sembla esé un Conservatori de cant.

—No te compostura axó senyo Directo? Vosté te sa paraula.

En Bartomeu Gay es pintó

Poreu posá massíons que es un pintó de lo fi per carros y carretóns que heu fa amb bones condicions y no aplaixy s'oli.... de llí.

Radiograma (Calle de Bosch)

Salido para Barcelona dos piezas de grueso calibre para ser empleadas por personal nuevo, Telegrafiaré resultados.

Recláms

Feim a sobre a «Un Xiflat,» que lo de ses robalbanques y es suspiro d'en Pepe a Bellvè, no heu publicat, per pò que D. Jeroni Massanet, no heu trobi massa brut.

S'estellí de Campanet que parla de sa descaviada de cartutxo amb sa famella d'es carre d'es Carrits, no pot anà y heu sentí vivament per tractaré de qui sa tracta, pero asuntos d'aquests, son mes propis d'un especialista en enfermedades de la piet, que d'un Directo de setmanari que per mes pell que duga, no sap curá sa d'ets altres.

—No sabieu passá per Can Codina y fe gasto abans sant homo? Cuant venga el Ram, comprovaus una bufeta.

¡Hay que verlo....!

Heu embalen tot barato distint de ses altres parts que d'estafá na van farts y vos donen un mal rato despues de fé pagá el pato a n'es client que es queda buit. Tot mobile tant cruú com cuit la casa embalarló lógra. —Voleu embalar sa sogra? Duislè Victoria 18.